

Sygn. akt III KO 50/13

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący)

SSN Józef Szewczyk (sprawozdawca)

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **S. G. i M. X.**

oskarżonych z art. 160 § 2 k.k. i innych

po rozpoznaniu wniosku o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi
równorzędnemu, zawartego w postanowieniu Sądu Rejonowego w K.

z dnia 20 maja 2013 r., sygn. akt II K [...],

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w P.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 maja 2013 r. (II K [...]) Sąd Rejonowy w K. zwrócił się do Sądu Najwyższego o rozważenie możliwości przekazania sprawy oskarżonego S.G. do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, gdyż oskarżony jest długoletnim Ordynatorem Oddziału Chirurgii Szpitala w K., biegłym sądowym oraz lekarzem sądowym powołanym zarządzeniem Prezesa Sądu Okręgowego w R., w związku z tym jest dobrze znany sędziom orzekającym w Sądzie Rejonowym w K..

Zdaniem Sądu wnioskującego dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za tym, aby sprawa była rozpoznana przez inny sąd równorzędny „albowiem tylko wtedy orzeczenie sądu jakiejkolwiek treści by zapadło nie będzie wzbudzało wątpliwości, co do bezstronności osób orzekających w sprawie” (k. 484).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu właściwego zasługuje na uwzględnienie, podobnie jak argumenty zaprezentowane w uzasadnieniu wniosku. Przedstawione okoliczności, a w szczególności fakt długoletniej współpracy oskarżonego z sędziami Sądu Rejonowego w K., gdzie pełni funkcję biegłego sądowego oraz lekarza sądowego, wpływać mogą na kształtowanie opinii środowiska, a i opinii publicznej, w zakresie odnoszącym się do warunków orzekania, oraz zachowania wymogu bezstronności.

Niezależnie od realności wystąpienia zagrożenia bezstronności, samo istnienie wskazanych okoliczności stwarzać może zrozumiałe podstawy do kwestionowania rozstrzygnięcia, i to zarówno korzystnego jak i niekorzystnego dla oskarżonego.

Sąd orzekający powinien być wolny zarówno od presji okoliczności niezwiązanych z przedmiotem postępowania, jak i od nacisku określonych oczekiwań czy podejrzeń.

Sprawę współoskarżonej M. X. przekazano również do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, Sądowi Rejonowemu w P., gdyż czyny oskarżonych pozostają w ścisłym związku (art. 34 § 1 k.p.k.).

Podsumowując, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.